בס״ד

יש בכי

שלומית קרויזר

יש בכי ויש בכי,

יש בכי של כאב ממכה גופנית,

שעובר עוד לפני שהפצע מגליד.

יש בכי של כאב עמוק מאכזבה,

הוא לא נעים,

אך תוך זמן הוא עובר.

יש בכי של התרגשות ושמחה,

גם כשהדמעות שוטפות בעוצמה,

וההתרגשות הופכת להצפה,

הוא מתקבל באהבה.

יש בכי של השתתפות והזדהות

מתוך חיבור רגשי לאחר שלידי,

הדמעות עולות

ואת השניים מחברות.

יש בכי של צחוק או מבוכה,

דמעות שפורצות בלי שליטה,

לעיתים הן משחררות,

ולעיתים מרגישים שהן מיותרות.

ויש בכי שהוא העמוק מכולם,

בכי על אבדן של ילד,

בכי על ילד שהיה ואיננו,

ילד שהוא חלק ממך,

עצם מעצמך,

חלק מבשרך,

היותו הייתה ברורה,

אי אפשר היה לדמיין את לכתו

אפילו לא לרגע,

ובאחת,

והוא איננו.

בכי שמגיע

בגלל מילה,

בגלל תמונה,

בגלל שיר,

בגלל נוף,

בגלל מפגש,

בלי הודעה מוקדמת...

והבכי הזה, העמוק מכולם,

פורץ מתוככי הלב,

בכי מטלטל,

בכי שלא נותן לנשום,

אי אפשר להזמין אותו,

אי אפשר לצפות אותו,

הוא לא בשליטה,

בכי שאין לו מילים...